

UTRECHTSCH E C O U R A N T.

VRIJDAG

DEN 2. MEI.

S C H U T T E R T.

P U B L I C A T I E.

Burgemeester en Wethouders der stad Utrecht.

Gezien de Wet op de Schutterijen van 11 April 1827.

Gelet op de nadere bepalingen, vervat bij art. 18 van Zijner Majesteits besluit van den 28 Junij 1828, (Staatsblad no. 42,) houdende, dat jaarlijks diegenen, welke in een vorig jaar, om ziekte, gebreken of andere redenen, voorwaardelijk zijn vrijgesteld, door de Kommissie van onderzoek zullen worden onderzocht, of die redenen nog bestaan.

Brengen bij deze ter kennis van alle zoodanige Ingezetenen dezer Gemeente, welke in een vorig jaar om ziekte, gebreken of andere redenen voorwaardelijk, of voor één jaar, van de schutterlijke dienst zijn vrijgesteld geworden, en deze redenen op nieuw wenschen te doen gelden, dat de Kommissie van onderzoek, ten einde voorschreven, hore zitting zal houden op *Mandag den 5 Mei* aanstaande, des voormiddags ten 9 ure, in de oude Geregtskamer ten Stadhuijze alhier.

Wordende alzoo bij deze al de voormelde Ingezetenen, welke, op nieuw eenige ziekte of lichamelijk gebrek als reden van vrijstelling wenschen voor te brengen, opgeroepen, om zich in persoon voor gemelde vergadering te fisteren, — terwijl de zoodanigen der in het vorig jaar voorwaardelijk vrijgestelde, die wegens eenige andere reden, dan die van lichaamsgebreken, wenschen vrijgesteld te blijven van de uitoefening der schutterlijke dienst, worden aangemaand, zich, vóór zien van de noodige beschelden, tot staving van de door hen opgegeven wordende redenen van vrijstelling, voor deze Kommissie teervoegen, of wel dezelve door een ander persoon daarbij te doen inleveren.

Burgemeester en Wethouders voornoemd vertrouwen, dat de belanghebbende Ingezetenen zich deze gelegenheid ten nutte zullen maken, en zich alzoo bevrijden van de nadeelige gevolgen, welke anderszins daar uit zouden voortvloeijen.

En opdat niemand hiervan eenige onwetendheid zoude kunnen voorwenden, zal deze worden gedrukt, afgekondigd en aangeplakt, waar dit te doen gebruikelijk is.

Gedaan te Utrecht den 21 April 1834, en gepubliceerd den 24 daaraanvolgende.

Burgemeester en Wethouders voornoemd,
De Wethouder.

P. A. BEELAERTS VAN OOSTERWIJK, vt.
Tet Ordonnantie van dezelve,
W. G. v. D I J K, L. S.

R U S S L A N D.

PETERSBURG den 19 April.

Den 29 dezer zal de grootvorst troonopvolger, die als dan zijn 16de jaar bereikt heeft, meerderjarig verklaard worden, en zijnen oed op de bestaande rijks-instellingen afleggen. Deze plegtigheid zal van groote feesten vergezeld gaan.

— De oude hoofdstad Moskau telde in het afgelopen jaar 314,463, en Petersburg 441,003 zielen.

— Bij een besluit van den 11 dezer heeft Z. M. de reorganisatie der infanterie-korpsen van het Kaukasische legter-korps bevolen. Dezelve zullen bestaan uit 10 regementen en 37 linie-bataljons. De opperbevelhebber is de baron van Rosen.

— Den 24 Oct. 1832 werd het schoolgebouw in de Duitse kolonie Madschar, 120 wersten van Karoï, in den Kaukasus, door Tsjerkessische tuiters omsingeld. Bij de afwezigheid der op het land werkende kolonisten, was het eenen moedige duitse vrouw reeds gelukt, het grootste gedeelte der kinderen door een venster te redden, toen de roovers de deur openbraken, in huis drongen, den evangelischen leeraar König, die de kinderen wilde beschermen, te nederwerpen, hem met een kogel in den arm troffen, en gemelde vrouw, benevens 15 kinderen, gevangelijk wegvoerden. Er zijn daarop eenige duizenden roebels bijeengebragt, om die kinderen los te koopen, waarin men op den 15 Nov. 1833, dan ook reeds gedeeltelijk geslaagd was.

I T A L I E.

ROME den 15 April.

Athier hebben de Duitse kunstenaars bijkans aanleiding tot onaangenameheden gegeven. Zij zijn gewoon jaarlijks in deze maand een feest te vieren, hetwelk daarin bestaat, dat men te samen de antieke steenen (*Steinbrücken*) buiten de stad gaat bezoeken, den dag met zingen en vermaak doorbrengt en des avonds in optocht met fakkellicht terugkeert. Om dit feest te vieren, moet men verlof van de politie hebben. Men had zulks gevraagd, doch de politie had een welgerend antwoord moeten geven. Degene, die daarmede belast was, verstonde de Italiaansche taal niet goed en meende de toestemming ontvangen te hebben. Het feest liep inhiidels rustig af, doch op den terugtocht, ontmoette men bij de poort een detachement pauselijke dragonders, welke verzochten, dat men de fakkels zou uitdoen en rustig naar huis keeren, waaraan dan ook doof het geheele gezelschap, dat 300 personen sterk was, dadelijk voldaan werd. Alles liep zoodoende rustig af. De overbrenger van de verkeerde boodschap heeft een paar dagen arrest-straf bekomen.

— De koude noord winden blijven hier aanhouden en zijn nadeelig voor den landbouw.

D U I T S C H L A N D.

WEENEN den 19 April.

De minister van den Groothertog van Hessen, baron van Cruben, is alhier aangekomen, om den baron de Thill op het ministerieel congres te vervangen, die, uit hoofde van de opening van den landdag te Darmstadt, nog in deze maand Weenen zal verlaten. De Pruisische minister, de heer Ancillon, zal wellicht ook van hier vertrekken alvorens het congres zal zijn afgelopen, doch hij wordt insgelijks door een ander vervangen. Daar de heer Reitschlein door ongesteldheid zijne kamers niet kan verlaten, is de Duitse conferentie eenige malen bij hem vergaderd geweest.

— Op den Donau waren thans drie stoombooten, *de Pannonia*, *Frans 1.* en *de Argo*. De eerste tusfchen Presburg en Pesh, de tweede tusfchen Pesh en Moldova, en de derde tusfchen Moldova en Galacz. Deze laatste heeft, met een aanzienlijke lading, de gevaarlijke plaatsen van Izlaz, Dachtalia en de zogenamde *Ijzeren deuren* bevairen, zonder hinderpalen te ontmoeten, zoodat de vermeende bezwaren werkelijk niet bestaan, en de beroemde Herkules-Baden te Mehadia thans gemakkelijk kunnen bezocht worden.

— Uit Smirna schrijft men van den 22 Feb., dat aldaar eenige onaangenameheden hebben plaats gehad door het overgaan van een jongen Griek tot de Roomsche godsdienst. „Voorgaanden Zondag — aldus leest men in den *Courrier de Smyrne* — toen een jonge Griek openlijk en plegtig zijne godsdienst zou afzweren en tot de Roomsche Katholieke kerk overgaan, drongen zijn broeder en omtrent 12 andere Grieken de kerk binnen, voerden den Griek met geweld weg, en bragten hem in een boot, welke dadelijk wegroeide. De tolk van den oostenrijkschen conful en het Turksch-opperhoofd der politie, vergezeld van eenige Janitsaren, herstelden de rust, doch kwamen te laat, om de vlugtenden te achterhalen. De oostenrijksche conful heeft zich aan deze stoornis van de openbare godsdienst gelegen laten liggen; doch dewijl de daders voortvlugtig waren, heeft de regering alleen een turkschen schildwacht, die door de Grieken omgekocht was, doen straffen; hij heeft 100 stokslagen ontvangen en is uit Smirna gebannen.”

WEENEN den 21 April.

De bloedige gebeurtenissen te Lyon hebben eenige dagen nadeelig op onze fondsen gewerkt. De tijding, dat de troepen voor de tweede maal op de opstandelingen gezegevierd hebben, heeft den koers doen verbeteren. Heden waren de 5 pCt. metall. 97½; de 4 pCt. 88, en de bankactien 194½.

— De berigten uit Konstantinopel van den 6 dezer deelen de benoeming mede van de hospodars over Moldavië en Wallachië. De prins *Michel Stourdza* is voor Moldavië, en de prins *Alex. Ghika* voor Wallachië benoemd.

— Profesfor Schaller is heden van hier naar Inspruck vertrokken, om het standbeeld van *Hofer* aldaar te doen oprigten. Hij heeft voor dat kunstwerk 10,600 fl. bekomen; en het daartoe gebruikte tiroler marmeer kost 15,000 fl. Profesfor *Klieber* heeft de basreliefs van dat standbeeld vervaardigd.

F R A N K R I J K.

PARIJS den 26 April.

Eergisteren heeft de politie op het beurs-plein huisonderzoeking gedaan naar een depot van wapenen en ammunisie, doch heeft hetzelfde niet kunnen vinden. Van daar begaf de politie zich naar den procureur *de Corneille*, en arresteerde dien heer, als beschuldigd gewikkeld te zijn in een komplot tegen het leven van den Koning, dat den 1 Mei zou uitbarsten. Op het beurs-plein is nog een ander persoon, de chef van een belangrijk aesticht, gevangen genomen.

— In het jaar 1832 zijn in Parijs 3000 personen gearresteerd; en in het jaar 1833 over de 9000 personen. In 1834 zal dit getal wel wederom verdrieldubbeld zijn, dewijl men er nu reeds vele duizenden telt.

— De schrijver van de *Tribune*, de heer *Lionne*, is tot 6 maanden gevangenis en 12,000 fr. boete veroordeeld.

— Te Montpellier zijn verscheidene personen voor de regtbank geroepen, die een republikeinsche protestant tegen de wet op de genootschappen hebben geteekend, onder deze personen zijn profesfor *Lallemand*, de advocaat *Laissac*, enz.

— Uit Angers meldt men van den 22 April:

„Wij hebben met smart vernomen, dat verscheidene jonge lieden van Angers, die te Parijs studeren, deel hebben genomen aan de laatste republikeinsche bewegingen. Eenigen zijn gearresteerd; en van een veel verwachtenden jongeling hebben wij zelfs den dood te betreuren.”

— Den 12 April liep te Morez (Jura) het gerucht, dat de koerier van Parijs naar Genève in de omstreken van Rousses door roovers was overvallen, die een reiziger uit het rijtuig hadden gehaald en geheel uitgeplunderd. Werkelijk was dien nacht, omstreeks 2 ure, in het ruihuis te Rousses aangekomen een reiziger, beangst, vermoeid en door de koude bevangen, dien men deags te voren te Morez in het rijtuig van den koerier had zien doorreizen, en deze had verhaald, dat de roovers hem uit het rijtuig hadden gehaald, hem zijne beurs, horlogie en mantel hadden afgezet, waarop hij in het bosch gevlugt was. Daar zoodanige gebeurtenissen in geene tijden in die streken had plaats gehad, deed de maire deswege nauwkeurig onderzoek, en vernam het volgende van den conducteur: „In de nabijheid van Dupes gekomen, merkt de koerier, dat de reiziger ingeslapen is, en dat zijn pet uit het rijtuig valt. Hij houdt stil, stapt er uit, beurt den pet op, en alprenst wedst in het rijtuig te komen, maakt hij den reiziger wakker, om diens pet terug te geven en hem te verzoeken, denzelfden pet te bewaren. Deze wordt met schrik wakker, en, den koerier niet meer zich vindende, meent, dat het rijtuig door roovers is overvallen. Hij ziet in den angst en in de duisternis den koerier voor een der roovers aan; hij geeft zijne beurs en zijn horlogie over, en springt het rijtuig uit. De koerier houdt hem tegen, en wil hem beduiden, dat zijne vrees ongegrond is; doch hij hoort niet, hij wringt zich los, laat den mantel in den loop en vlugt in het bosch. De koeriet roept hem te vergeefs terug; hij is verdwenen. Daar de koerier den gemaakte nacht niet op die plaats kon blijven, was hij genoodzaakt alle de reis voort te zetten. Bij de eerste post-station verhaalt hij het gebeurde en geeft aan den postmeester de beurs, het horlogie en den mantel, die de reiziger hem op eene zoo vreemde wijze had gegeven.”

— Uit Madrid meldt men van den 19 April, dat de generaal *Rodrig* de portugese grenzen is overgetrokken, en de stad Guarda heeft bezet, met oogmerk don *Carlos* gevangen te nemen. Daar deze diep in Portugal was gevlugt, was *Rodrig* naar Spanje terug gekeerd.

UTRECHT den 30 April.

Z. M. heeft den heer Mr. *Tamma Syphens*, voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, benoemd tot lid van de Eerste Kamer der Staten-Generaal.

Z. M. heeft bij het 3de bataillon schutterij der provincie Utrecht, benoemd tot kapitein den heer *Jan van der Roest*, en tot luitenant den heer *Dirk Walraven van Empel*.

Gisteren namiddag, ten één ure, is de Eerste Kamer van de Staten-Generaal, onder voorzitterschap van den baron *Roël*, en in tegenwoordigheid van de Ministers van Justitie en van Financien, vergaderd geweest. In die zitting heeft gemelde Kamer zich vereenigd met de reeds door de Tweede Kamer goedgekeurde ontwerpen van wet, omtrent de wijzigingen in de titels 18, 19 en 20 van het burgerlijk wetboek, en met de vier ontwerpen betreffende de financien.

In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van Dinsdag den 29 April geen genoegzaam gemaal leden tegenwoordig zijnde, kunnen de notulen der vorige zitting niet worden goedgekeurd.

Is ontvangen een Koninklijk besluit, waarbij Z. Exc. de Minister van Binnenlandse Zaken gemachtigd wordt, om op heden de beide Kamers te sluiten.

SLUITING VAN DE KAMERS DER STATEN-GENERAAL.

Vereenigde zitting van de beide Kamers.

De voorzitter, de heer baron *Roël*, opent ten één ure de vergadering. Wordt gelezen een Koninklijk besluit, waarbij de sluiting der Kamers wordt gelast.

Zijne Exc. de Minister van Binnenlandse Zaken begeeft zich op de gewone plegtige wijze, begeleid door een piket schutterij te paard, naar de vergadering en wordt dezelve binnen geleid door eene commissie, door den voorzitter benoemd en gekozen uit de tegenwoordig zijnde leden der beide Kamers.

Zijne Exc. plaats genomen hebbende, sluit de vergadering met de navolgende aanspraak:

„EDEL MOGENDE HEEREN!

„Het onderzoeken en vaststellen der begroting van den Staat; de aanwijzing der middelen om, met gepaste spaarzaamheid, in alle noodige uitgaven te voorzien en het openbaar crediet te bevestigen; de voortzetting van het werk der nationale wetgeving; de regeling van de gewone ligting der milizie; deze zijn de belangrijke onderwerpen, welke U Edel Mogenden bezig hebben gehouden in de zitting, waarvan de sluiting mij heden is opgedragen.

„De uitflag uwer beraadslagingen heeft nieuwe bewijzen opgeleverd van dat heilzame gemeen overleg en van die gewenschte eensgezindheid tusschen de regering en de vertegenwoordigers van het volk, waardoor ons Vaderland zich zoo gunstig onderscheidt.

„Uit de staatkundige mededeeling aan uwe vergadering gedaan, is aan U Ed. Mog. gebleken, dat wij in het uitzigt op eene eindschikking over de belgische aangelegenheden tot nog toe zijn te leur gesteld geworden.

„De Koning, die geene gelegenheid laat voorbijgaan, om van zijn verlangen naar die eindschikkingen bewijzen te geven, betreurt met U Ed. Mog., dat zij nog niet is tot stand gebracht.

„Bemoedigend is het intuschen, Ed. Mog. Heeren! dat het uitzigt, waarvan ik gewage, geenszins is verdwenen, dat er veeleer gegronde hoop bestaat, om het verwezenlijkt te zien, en dat de edele, door U vertegenwoordigde, natie geene nieuwe opofferingen heeft te doen, om alsnog met eene vaste houding en met een regmatig vertrouwen op hare regering, eene billijke uitkomst te blijven verbeiden.

„In naam des Konings, verklaar ik deze gewone vergadering der Staten-Generaal te zijn gesloten.”

UTRECHT den 30 April.

Wij vernemen, dat de heer *Carl Rappo*, die, door zijne buitengewone lichaamskrachten, de bewondering van vele aanbouwers in eenige steden van ons vaderland tot zich heeft getrokken, voor zijn vertrek naar Engeland, ook in deze stad verwacht wordt, om eenige voorstellingen te geven.

„Uit Asien schrijft men van den 24 April, dat in den vorigen nacht te Rolde zijn afgebrand twee huizen, bestaande uit drie woningen, en wel aan het uiterste zuidoost-einde van het dorp. De voortgang der vlammen was zoo snel geweest, dat weinig of niets gered is. Onder de verbrande goederen bevinden zich een paard, vijf koebeesten, twee varkens en een aantal schapen. Beide huizen waren voor brandschade verwaarloosd.

„De Emancipation van den 29 April is ontevreden, dat de belgische Kamer zich zoo lang bezig houdt met de plaats gehad hebbende plunderingen in Brussel, welke, volgens des schrijvers gevoelen, van geene berekening zijn. Hij vergelijkt de gebeurtenissen in Frankrijk met die van België, en beweert, dat men aldaar zoo veel ophef van eenige plundertoneelen niet maakt. „De dagen van Lyon, — zegt hij — de bloedige oproeren, die zich in twintig onderscheidene plaatsen van Frankrijk geopenbaard hebben, en het leven van een duizend personen hebben gekost, die voor 50 millioenen eigendom hebben vernield, en voor eenigen tijd eenen rak van de belangrijkste industrie des lands (de zijdenfabricage) hebben vernield, — hebben tot heden geen aanleiding tot explicatie in de Kamer der gedeputeerden gegeven. De plunderingen van Brussel die, volgens de waardering van het gouvernement, slechts 300,000 fr. schade hebben veroorzaakt aan 17 personen, houden daarentegen onze Kamer sedert drie dagen bezig, en de beraadslagingen zijn nog niet afgelopen.” — Het is waar, dat de schade in Frankrijk aan de fabrieken te Lyon veroorzaakt, grooter is dan in Brussel, doch het onderscheid der gebeurtenissen is nog veel grooter. In Lyon had een jacobijnsche opstand tegen het gouvernement plaats, welke opstand met geweld van wapenen moest worden gedempt, ten einde deszelfs verspreiding te voorkomen; doch in Brussel had eene door het gouvernement zelf beraamde plundering plaats, welke daad schandelijker en ongehoorder is, en waartegen dus veel meer in te brengen valt.

„De Emancipation stelt alles in het werk om het Leopoldsche bestuur van den blaam te zuiveren, dat hetzelfde de plunderingen in Brussel heeft beraamd en begunstigd, en het is den redacteur daarom hoogst onaangenaam, dat er in de Kamer zoo vele woorden worden gewisseld. Intuschen is het van algemeene bekendheid, dat meester *Lebeau* aan den heer *Criquillon*, provinciaal kommandant, de volgende woorden heeft geschreven: „Men mag de gewapende magt niet tegen de menigte aanwenden.” (*On ne peut employer la force contre la foule.*)

„De Belgische gezant te Berlijn, de generaal *Gablet*, wordt in Brussel terug verwacht. De Koning van Pruisen heeft hem niet als gezant van België willen erkennen. De Brusselsche dagbladen vinden het eene nieuwe beleediging voor België.

De Distrikts Commissie te Utrecht, ter aanmoediging en ondersteuning van de Gewapende Dienst in de Nederlanden, brengt ter kennis van de Ingezetenen dezer stad, dat de gewone jaarlijkse Kollekten, ten behoeve van het Fonds, zal geschieden op Maandag den vijftien Mei aanslaande.

De Distrikts-Commissie acht het niet ongepast te dezer gelegenheid te vermelden, dat door haar in het afgelopen jaar is uitbetaald: aan verminkten in den strijd voor Nederlands onafhankelijkheid in de jaren 1813 en 1815, in vroegere oorlogen en te Palembang, in Oost-Indië, ruim f 1100; aan nageblevene betrekkingen van gesneuvelden in die oorlogen f 370, en aan verminkten in den strijd, ten gevolge van den opstand in België f 532, mitsgaders aan nageblevene betrekkingen van gesneuvelden in dien strijd f 224; terwijl de laatstgemelde nog steeds vermeerderen, en de Commissie van hare zijde, overeenkomstig het doel der daarstelling van het Fonds, alles wil aanwenden, om niet slechts voor het oogenblik, maar op den duur, aan allen, die bij het wagen van hun leven voor het dierbaar Vaderland, zijn verminkt geworden, en de behoeftige nageblevene betrekkingen van gesneuvelden voor de goede zaak eene ondersteuning te verschaffen, waarop zij regtmatige aanspraak kunnen maken; — zij vertrouwt dan ook nu weder op de begunstiging harer pogingen, door Utrechts Ingezetenen, die tot het in stand houden van deze edele instelling willen medewerken.

Utrecht den drie en twintigsten April 1860 vier en dertig.

De Distrikts-Commissie voorn.,

J. VAN DEN VELDEN, *President*.

C. R. VAN DER GOES.

O. VAN ROMOND.

S. C. VAN MUSSCHENBROEK.

J. G. VAN OLDENBARNEVELD, gehd. WITTE TULLINGH, *Treasurier*.

J. D. COENEN VAN 'S GRAVESLOOT.

H. VAN OMMEREN.

WM. VAN DIJK.

PH. RAS, *Lid en Secretaris*.

M E N G E L W E R K.

WAT WIL DAN TOCH DE QUASI-OPPOSITIE.

In een vorig artikel is overtuigend beweerd geworden, dat er in Nederland geene Oppositie bestaat; in den zin, namelijk, zoo als sommige kwaadwilligen dat gaarne zouden zien; en wij stemmen dit ten volle toe, daar de laatste Zittingen der Staten-Generaal het voldoende hebben doen blijken. Neen, er bestaat hier in den boezem der Vergadering geene partij, wier staatkundige beginselen lijnrecht tegen diegene aandruischen, welke het Uitvoerend Bewind aanneemt en naleeft, en welke daarom elken voorslag van dat Bewind uit principe bestriden en tegenwerken. Wel bestaat er soms verschil van meningen en wij zonden ons Land beklagen, indien zulks het geval niet ware, daar de botting en wrijving der verschillende begrippen alleen heldere lichtvonten over de behandelde onderwerpen verspreidt, en tot het rechte standpunt der waarheid geleiden kan; en zoo dit in eenig opzigt het geval moet zijn, waarin zou dit wel meer dan in financiële operaties, waarbij allermeest het „zoo veel hoofden zoo veel zinnen” geldende is, en die nimmer zoodanig kunnen worden beraamd en voorgesteld, dat zij algemeene en onverleete goedkeuring verwerven zouden. Maar te allen tijde blijft het belang des lands de hooge drijfveer, die allen dringt en allen wederom vereenigt, hoe uiteenlopend de onderscheidene gevoelens soms ook zijn mogen. Wel had de kwaadwilligheid, die zich het orgaan voor het Publiek waant hier in haar kortzigtig oog in de tweede Kamer bestaande Oppositie met een zeker leedvermaak de laatste zittingen te gemoet gezien, in de, zoo zij meende, gewijste onderstelling, dat de nieuwe Wetsontwerpen ter voorziening in de geldelijke behoeften van den Staat tot scherpe twistredenen zouden aanleiding geven en eene grenslijn tusschen Ministerie- en Oppositie-partij, en vast waren de penen al gescherpt, om de eersten bittere berispingen toe te dienen, en de laatsten als ware vaderlanders hooftloos te verheffen: maar ongelukkig is die berekening geheel misgevallene, en heeft men zich deerlijk in den geest onzer Vertegenwoordigers vergist. Hoe ruiterlijk en onbeschoornd deze ook hunne bijzondere gevoelens voorstaan en ontwikkelen, welgeren zij daarom ten slotte hunne stem geenszins, waar de noodzakelijkheid voor 's Lands heil gebiedend vordert het bijzonder gevoelen op te offeren, zonder dat daarom hij, die in gemoede meent er zich niet mede te kunnen vereenigen eene huichelachtige stem zal uitbrengen. De beraadslagingen zijn geëindigd, de wettens aangenomen, en de verwachtingen vrijgesteld op eenen heiligen tegenstand, dien de wetsvoordragten der regering ondervinden zouden. — Organen der schijnbare oppositie! de gelegenheid is u andermaal ontsnapt, om uwe kolommen op eenige afwisselende wijze met nieuwe redeneringen te vullen, en gij zijt weder terug gebracht tot de noodzakelijkheid, om het honderd en honderdmaal herhaalde over *status quo* en *volharding* al weer eens op te rabelen, en bij herhaling uwen lezeren de oude reeds zoo dikwijls gebezigde drogredenen op te dischen. Dat is toch regt verdrietig, en als dat zoo voortgaat, bereikt gij, hergeen wij ook als buiten twiifel stellen, nimmer uw doel, ja, komt het zelfs geene enkele schrede meer nabij!

Maar welk is dan toch het doel dier quasi-oppositie? wier schrijvers slim gendeg zijn, om, waar eenige Leden der 2de Kamer tegenbedenkingen opperen, aan derzelver redevoeringen hunne argumenten te ontleenen, en hen telkens, als met hun instemmende, te noemen, om den ligtgeloovigen lezer in den waan te brengen, dat zij alleen de tolken der oppositie in de Kamers zijn, en met de Leden daarvan op den besten voet staan, schoon deze met de billijkste verachting op hen neder zien, en zich der bekendheid met hen, indien dezelve niet te ver beneden hun karakter was om te kunnen bestaan, schamen zouden. Wat zoeken die lieden dan toch? Wat willen zij? — Intu-zeven behoeft men het niet te vragen, want het antwoord is gereed. Met honigzeem op de lippen en huichelachtige blikken, verklaren zij zelfs ongevraagd, (zouden zij ook soms aan gewetenskragtigen laboreren?) dat al hun geschrift voortvloeit uit oprechte belangstelling in het heil hunner medeburgers en liefde voor het vaderland. Maar die edele drijfveeren zijn ons vrij verdacht, en wij sporen liefst hunne bedekte oogmerken in hunne eigene woorden op, die niet altijd even bedachtzaam gekozen zijn, om den oplettenden waarnemer om den trift te leiden, en niet vreemd kunnen ons dan die verraderlijke bedoelingen zijn, wanneer de schrijver in den *Standard* de vermetelheid vergenoeg drijft, om openlijk te zeggen: „Zoo lang de Dynastie van Oranje regeert, is er aan geen vrede te denken.”

Zie dat dan die hooggeprezene vaderlandsliefde, welke zij altijd in den mond hebben, en waarvan geen vonk in het bedorven hart gloeit. Ziedaar dan den logen waanzin, dat het heil hunner medeburgers hunne drijfveer is, daar zij hen gaarne in den poel van burgerverdeeldheid en regeringloosheid zouden zien gedompeld, ten einde later anderen te gemakkelijker in troebel water zouden vischen: of, wat zou er anders het gevolg van zijn, wanneer het hun mocht gelukken, misnoegen en wantrouwen op den Koning en zijn Bestuur onder het volk te zaaien, en de Natie van het Hoofd van den Staat te verwijderen, — Daartoe moeten dan alle die onpartijdige redeneringen dienen, welke

men tot welgens toe gedurigen weder opslacht, en die immer om dezelfde spil henen draaijen, en hetzelfde doel overal doen doorsche-
meren. — De eendragt tuschen den Koning en zijn getrouw volk is
hen onverdragelijk, te meer daar zij door druk en tegenwoordig slechts
te inniger geworden is: de berusting der Natie in de opofferingen, door
den toestand, waarin het land verkeert, gevorderd, is onbegrijpelijk en
verlamt alle kwaadwillige pogingen. De gemoederen willen maar niet
tot onrust en weerstand worden opgewonden; daartoe moet een krach-
tige hefboom worden gebezigd, en wat kan daartoe beter dienen dan
de lasteringen der Buitenlanders greif op te zamelen, en de voortdoring
van onzen provisionelen toestand, de vertraging van den Vrede, op
onzen Koning, ons Bewind onbeschroomd, en deze meer bedekt of
meer openlijk als de aanleidende oorzaken te doodverwen, van al wat
nog de beslissing van hetgeen er van ons worden moet verhindert. Men
weet het, de vrede is voor elk volksbestaan, voor elke volkswelvaart
onontbeerlijk; hij is gelijk voor iederen Staat ook voor den onzen eene
behoefte; hij wordt vurig door den Landaard verlangd, wijl de bron-
nen van onze welvaart en voorspoed zonder rust van binnen en vrede
van buiten verdroogen en ophouden te vloeijen, en aller maatschappe-
lijke belangen, door den staat van spanning, waarin wij verkeerden,
lijden. Natuurlijk dat bij al wat er gebeuren moege, evenwel de zucht
om den vrede weer hersteld te zien door eene eendelike beslissing der
hangende geschillen bij elken landzaat boven drijft, en elk daarnaar ver-
langende nitziet. Geen wonder dus, dat het beste middel, om verdeeld-
heid te wekken en het misnoegen te ontvlammen en aan te stoken, zich
moest voordoen daarin gelegen te zijn, dat men aan het uitvoerend
bewind, onder allerlei schoonschijnende redenen, de vertraging van dien
wenschelijken staat van vrede te laste legde. Er zoo dadelijk openlijk
voor uit komen, dat was te gewaagd en er zou den spot mede gedreven
zijn. Langzaam gaat zeker, en door omwegen komt men ook, en
minder zigbaar voor anderen tot het doel. Elke handeling der rege-
ring werd beoordeeld, — of liever, want het verstand daartoe ontbrak
aan de armhartige klinkers, die zich opbliezen om groot te schijnen, —
werd gegispt en afgekeurd. Bij elke zending van eenen staatsman had
men aanmerkingen, of op den persoon die ging, of op de zaak waar-
voor hij ging, of men onderfelde, (neem men had er geheime corres-
pondentie over) er zat wat achter, zij hadden instructiën die niet rucht-
baar mogten worden, en volgens welke de zaken hoe langer hoe meer
zouden gerekt worden: en kon men vooraf het op de vingers tellen,
dat de waamenendite pogingen bij hunne zending schijpbreuk zouden
lijden, dan weldde men in het breede uit over de verwachtingen, die
men van derzelver uitslag koesterde, om later te kunnen jammeren,
„al weer hebben wij ons bedrogen gevonden: dat rampzalig *status quo*
moet weer blijven voortduren: ja, wij dachten het wel, dat de midde-
ling niet oprecht gemeend was, maar wij dachten onze gevoelens haast
niet openbaren; en nu — men wil maar *vollanden* en niet, zoo als
„s Lands heil vordert, ter regter tijd toegeven,” enz. — Geene mede-
deeling van wege het Bestuur in 's Lands Vergaderzaal gedaan, bleef
vrij gewaard van de beschuldiging van achterhoudenheid op de voor-
naamste punten van spijsoovdige opsporing van enkele volkslieden, die
op zich zelve genomen eene dubbelzinnige beteekenis konden hebben,
en daarom zorgvuldig werden uitgeplozen en van de zwarte zijde
beschouwd; geene lastgevingen aan afgevaardigde Plenipotentarissen,
waarin men geene zijdelingse bedoeelingen wist op te sporen; geene
Staatsstukken, waarin men geene onvolledigheid en bedekte oogmerken
vond: kortom niets wat van wege het Gouvernement kwam, bleef vrij
van dien geesfel der berisping; zoo moest men langzamerhand, onder
het uithangbord van onpartijdige oordeelveling, de gemoederen opwin-
den tot het begrip dat toch aan al die aansprijgingen wel eenige waarheid
zijn zou, vooral dat het Gouvernement er op stil zweeg, en bij elk,
die niet begreep, dat het Gouvernement zelfs de minste wederlegging
beneden deszelfs waarde achtte, moest dan het wantrouwen allengs
wortel schieten, tot men allengs eenen aanhang zich kon wenen gevormd
te hebben, waarop men steunende zeggen durft: „Dat geen vrede
denkbaar is, zoo lang de Dynastie van Oranje regeert.”

Men heeft zich geërgerd, dat het Handelsblad zijn overzigt van den
inhoud der staatkundige dagbladen heeft geslaakt: wel nu, wij hebben
den eens in een kort resumé den inhoud des *Onpartijdigen* en van den
Etendard willen doen kennen, die dan verder wordt aangevuld met
zoogenaamde ingezonden stukken, beter gesingeerde brieven, alle om
klagen publiek te maken over deze en gene misbruiken en gebreken
in het Bestuur, en gezamenlijk strekkende, om hetzelfde heillooze doel te
bevorderen, dat wij genoeg hebben doen kennen. — Nederlanders! die uw
Vaderland bemint, en den Koning hoogacht en vereert, en eerbied
voegt voor zijn geslacht, dat sedert eeuwen ten steunpunt uwer burger-
lijke en godsdienstige vrijheid was, laat u door de wolven in schaaps-
vachten gehuld niet medeslepen: houdt bij al hun woelen hun doel in
het oog, en slopt de ooren voor hunne schoon klinkende redenen. —
Trouw aan den Koning, liefde voor Oranje, onverstoorebare eendragt
onderling, deze blijven onverbroken, en de listen der twiststokende
broodschrijvers zullen eindelijk worden uitgeput, en zij zelve weer
magteloos in dat niet terug zinken, waar boven zij zich voor een
oogenblik met trotschen overmoed verheven hadden. S. I.

LETTERKUNDIG BERIGT.

*De L'AUTOCRATIE DE LA PRESSE et des moyens d'organiser
son action périodique et commerciale, dans l'intérêt de la stabi-
lité des états et de la prospérité des peuples; par G. L. B. te
's Gravenhage bij A. J. VAN WEELDEN, 1834. In groot 8vo.
de prijs is f 7 :*

Onder dezen titel en het motto: „*Hominem Quaro*” (Diogenes)
wordt bij voornoemden boekhandelaar te 's Gravenhage een belangrijk
werk uitgegeven, hetwelk voor ultimo dezer maand het licht zal zien.

Het oogmerk van den schrijver is geweest, om met ware en levendige
kleuren den tegenwoordigen staat van de drukpers in Europa af te
malen, deszelfs noodlottigen invloed, uit een staats- en handelskundig
oogpunt beschouwd, te ontwikkelen, en tevens de middelen aan te
wijzen waardoor, naar zijne meening, het kwaad zoude kunnen worden
geheild, terwijl juist ons vaderland den S. het geschikteste land schijnt,
om in deze eene gewichtige, nuttige en voordeelige rol te spelen.

De schrijver is een vreemdeling, doch door zijne ongelukken, eenige
vroegere vernuftige geschriften, bewezen kunde en ondervinding in het
vak thans door hem als voorwerp dezer bespiegelingen aangenomen,
zoo wel als door zijne dankbaarheid en gehechtheid aan het land waar
hij de gastvrijheid geniet, genoegzaam bekend. Reeds deze beweeg-
redenen zouden voor ons voldoende zijn, om dit werk met genoegen
aan te kondigen, ofschoon de omstandigheid in het prospectus mede
gedeeft, dat de opbrengst, na afrek der kosten, tot verrigting eener
wettelijke handeling is bestemd, onzen wensch nog vermeerderd, de
belangstelling van het lezend publiek door dit beknopt berigt te zien
aangewakkerd.

Ten einde den lezer eenigermate met het voorname doel van den
Heer G. L. B. bekend te maken, geloven wij niet beter te kunnen

doen, dan door hier een vertaald fragment te doen volgen uit het 4de
hoofdstuk (bladz. 123 en volgende), ten doel hebbende, om aan te
toon, dat Noord Nederland het eerste onder de druk-kunstige landen
van Europa behoorde te zijn.

Na in het 3de hoofdstuk de noodzakelijkheid betoogd te hebben van
eene model-drukkerij tot vorming van drukkersgezellen, proefzienaars,
enz. met inschtneming evenwel, dat zulks de reeds gevestigde indus-
triën noch vijandelijk noch hinderlijk worde, het na in het begin van
dit 4de hoofdstuk over de vereischen van eene zoodanige inrigting
uitgewijd te hebben, vervolgt de ijverige schrijver aldus: „Ik
vooronderstel nu, om tot de door mij behandelde zaak terug te komen,
dat het beroep van boek-uitgever onderworpen zij aan verplichtingen van
voorafgaande studien en verkrigen kunde, voornamelijk, aan de verplig-
ting, om eene geregeld cursus te moeten gehouden hebben over het pu-
blik regt en zedelijke wetenschappen, en het patent ter uitoefening van
het beroep niet te kunnen verkrijgen dan na een gehouden streng exa-
men in deze vakken, als dan zoude onvermijdelijk den nadeeligen
invloed worden gesnuikt van zoo veel hedendaagsche broodschrijvers,
die de volkszedden verpesten door schandelijke tooneelslukken en de
maatschappij in het algemeen door het dagelijksch uitkomend drukwerk,
aangezien zij alsdan niet meer zouden worden ondersteund door de
onkunde van boek-uitgevers en drukkers. Maar ook als dan kan men
gerustelijk het beroep van boekverkooper (te dikwijls met dat van
uitgever onder een verward) volkomen vrij stellen, want het is onbe-
langrijk of hij die goede boeken verkoopt, zelfs een geleterd man zij
dan niet: het voornamen doelwit is, om zoo veel mogelijk voor te
komen, dat er schadelijke ter perse worden gebragt. Overigens dat die
genen, die aan zoodanige behoefte hebben, zich niet verontrusten, slechts
te veel zullen er nog voor hen overig blijven, deze verderfelijke waar
zal zoo ligt en stellig niet geheel en al verdwijnen.

De voorloopige boekveroordeeling (censure) bestaat te Petersburg,
Madrid, Rome en Weenen; men behoude dezelve aldaar, want alle landen
zijn niet even rijp voor de vrijheid van de drukpers: eene onweder-
spreekelijke waarheid, die slechts door de stokebranden der propaganda
kan in twijfel worden getrokken.

„Maar gij zult dezelve niet kunnen invoeren te Philadelphia, Lon-
den, Amsterdam of Parijs. Beproeft het zelfs niet, want de vrijheid
der drukpers heeft er diepe wortelen geschoten. *Qua a chi la tocca.*
Intusschen kunt gij er eene andere soort van censuur invoeren, de
eenigste die thans betaanbaar is en daarom ook juist de eenigste welke
eene krachtadige uitwerking heeft: verniet zoo veel gij kunt dat be-
roep dat onmiddellijk in aanraking komt met de gedachte en zich met
de in omloopbrenging derzelve belast, als dan zullen de schadelijke
werken zeldzamer worden; vordert dit gezegde een bewijs ter flaving?
Gelieve dan slechts eens aan te wijzen welke lasterschriften of zedebeg-
dervende werken in de laatste twintig jaren het licht hebben gezien bij
eenen *Enchiride* in Holland, *Cotta* in Duitschland, *Firmin Didot*, *Paul
Dupont*, *Treuttel en Wartz*, *Fain*, *Everat* te Parijs, *Murray* of *Bentley*
te London, of bij eenen *Bodoni* in Italië, eenen *Hayes* te Brussel?
Immers geen! Evenwel geen dezer achtbare mannen kan van staatschen
geest of serviliteit worden beschuldigd, allen zijn vrienden der publieke
vrijheid, doch ook juist daarom zijn zij allen vijanden van tooneelooze
ongebondenheid. Daar bij kan men nog voegen, het zijn verlichte en
kunsige menschen.

Vooronderstel nu deze clauden van dat beroep aan het hoofd der
uitgave van staatkundige dagbladen vrij van voorafgaande censuur: hun
eigen geweten, hunne vaderlandsliefde, mitgaders het gevoel van wel-
begrepen eigenbelang, zullen zich opwerpen tot het uitoefenen eener
voimaakt vrije en morele censuur, die des te weldadiger zal zijn, daar
dezelve bestuurd wordt door wezenlijke kunde en een diep gevoel van
de regten en verplichtingen eens burgers.

„Maar, zegt men nu wellicht, de werking van alle deze middelen
tot verbetering, zal zich slechts langzamerhand doen gevoelen, en
intusschen overtrooft ons het kwaad van alle kanten. Dit is helaas maar
al te waar, dan ik herhaal het, wiens schuld is het? Des te slimmer voor
de zoodanige, welke de ongebondenheid niet hebben gekeerd; hoe
langer zij de beproeving van redresmiddelen verschuiven, hoe dreigen-
der het kwaad worden zal.

„Het is voorzeker een ernstig verzuim, de hulpmiddelen niet dade-
lijk tegen over de kwaal gesteld te hebben, maar duizendmaal grooter
zoude dit verzuim zijn, indien men een vroeger middel tot beweeg-
grond aan nam, om ook nu die hulpmiddelen niet aan te wenden.

„Ik heb reeds vroeger gezegd, dat men bij de oprigting van eene
model-drukkerij eene normaalchool voor drukkers behoort te voegen;
men schrijve mij echter daarom het bespoitelijk en ongerijmd denkbeeld
niet toe; als of ik de drukkers-gezellen in even zoo veel hoogleraren,
of de uitgevers in geleerden wilde zien hervormen; trouwens tusschen
dezen en hunnen tegenwoordigen staat ligt een heimelsbreed verschil, en
het is de maatschappij die er het slagtoffer van is.

„De leerlingen zouden in de voorgestelde inrigting zijn verdeeld in
twee bijzondere klassen.

„Die, welke zich wenschen te vormen tot het ambacht van letter-
zetter en drukkers-gezellen, zouden het daartoe vereischt onderwijs
genieten, zich in de drukkunst oefenen, ten minste tot dus verre dat
zij in staat zijn, zoo wel zelfs als onderling de proefbladen te zuiveren
van grove taal- en spelfouten, steeds min of meer het gevolg van eene
spoedige uitvoering; de bekwaamste onder hen zouden later correctors
op de drukkertjen kunnen worden, en toegelaten tot het verkrijgen van
hooger onderwijs voor proefzienaars vereischt.

„Maar de zoodanigen, die bestemd zouden zijn, om zelfs het beroep
van boekdrukker of boekuitgever uit te oefenen, deze, na in de model-
school een geregeld onderwijs bekomen te hebben, in alles wat tot de
drukkunst en deszelfs voortgaande volmaking, en in hetgeen wat tot
den boekhandel, uit een commercieel oogpunt beschouwd, kan ge-
meint worden te behooren, zoude de verpligting zijn opgelegd, om een ge-
regeld cursus te volgen, gelijk hier boven gezegd is, op eene der hooge
scholen van het rijk, alvorens in het bezit te worden gesteld van het
patent tot uitoefening van het beroep.

„Dan, maar ook slechts dan alleen, zoude de maatschappij gewaar-
borgd zijn tegen den verschrikkelijk toeneemenden moedwil, welken
wij de drukpers zien aanmaaken, omtrent overal waar dezelve vrij is
gesteld; alreusgens zoude deze vrijheid der drukpers worden, hetgeen
dezelve behoorde te zijn: de uitoefening van een regt, het werktuig
eener weldaad. In deszelfs tegenwoordigen staat is het een toorts tot
brandstichting.”

Het aangehaalde en hier in de haast vertaalde, zal wellicht voldoende
zijn tot een bewijs, dat het aangekondigde werk eene zeer nuttige
strekking heeft, en geschreven is met groote en goede inzichten; moge
het met bedaardheid, zonder vooroordeel worden ontvangen en gelezen,
door allen die in eenige betrekking staan tot de edele drukkunst, of
den wensch koesteren, om dezelve wederom als voorheen op den vader-
landschen bodem te zien bloeijen en vooruit gaan.

De uitvoering van het werk is vrij goed; — de correctie minder
gelukkig, als of het ten proeve moest strekken voor de juistheid van
vele des schrijvers aanmerkingen.

ADVERTENTIEN.

(920) * * Getrouwd :

J. H. VAN BOLHUIS,
Phil. Theor. Mr. Lit. Hum. Dr.
en
A. J. BROERS.

Utrecht 30 April 1834.

(921) * * Getrouwd :

CORNELIS CAREL HERMSEN
en
CATHARINA MARIA VAN DAM.

Utrecht
10. Mei 1834.

Familie, vrienden en bekenden gelieven deze algemeene, tevens als
bijzondere kennisgeving aan te merken.

(922) * * Heden beviel van eenen ZOON de Hoog Wel Geboren
Vrouwe Baronnesse TAETS VAN AMERONGEN, geboren Baronnesse
VAN BORTZELAER.
Utrecht den 29 April 1834.

(923) * * Aan mijne Vrienden, en zoo vele mijner geëerde Stadt-
genooten, als mij, bij de bevalling van mijne Echtgenoot, blijken
van hunne deelneming hebben gegeven, betuig ik bij deze mijn opteg-
ten dank.
Utrecht 28 April 1834.

G. J. VAN MANSVELT.

(924) * * Wij Ondergeteekenden *Commissarissen der Onderl. Brand-
Waarb. Maatsch.*, onder Directie van de Heeren DE JONG & Co.,
gevestigd binnen Amsterdam, hebben het genoegen aan alle daarbij Be-
langhebbenden te berigten, dat heden aan ons, in tegenwoordigheid
van eenige Heeren *Correspondenten* en *Deelgenooten*, door genoemde
Heeren is gedaan, *Rekening en Verantwoording* hunner gehouden Ad-
ministratie over het jaar 1833, en daarbij tevens overgelegd een allezins
naauwkeurig Overzicht van den gunstigen staat en steeds toenemenden
bloei dezer Maatschappij, dat dit een en ander door ons weder in de
meest mogelijke orde en juistheid bevonden zijnde, met onze volko-
men goedkeuring is bekrachtigd geworden, en daarbij ons op nieuws
gebleken, dat deze Inrigting het vertrouwen, hetwelk dezelve sedert
nu Vijf-en-Twintig Jaren moog genieten, ten volle waardig is.

Amsterdam 24 April 1834.

Mr. M. C. VAN N. H. A. L. L.

Jonkhr. Mr. J. HUIJDECOOPER VAN MAARSEVEEN,
Jonkhr. W. H. J. BARON VAN WESTREENEN VAN TIELLANDT.
Zijnde de Wel-Ed. Geft. Heer P. H. VAN FENEMA, en de
Hoog Wel Geb. Heer Jonkhr. Mr. W. A. DE JONGE VAN
CAMPERSNIEUWLAND, mede Commissarissen dezer Maatsch.,
verhinderd voorziede Rekening en Verantwoording bij te wonen.

(925) * * Op Morgen Zaterdag den 3 Mei 1834, des namiddags ten 5 ure
precies, zal men binnen Utrecht aan het Bureau der Publieke Verkoop-
ingen, achter St. Pieter, Wijk F. No. 383, vellen en aan de meest-
biedenden verkoopen: De navolgende ONROERENDE GOEDE-
REN, te Utrecht:

No. 1. Eene Huizinge, met eenen Tuin daar achter, aan de Zuid-
zijde van de Groenesteg, Wijk A. No. 677.
No. 2. 1ste 4. Drie Woningst. in dezelfde Steeg, Wijk A. Nos. 678,
679 en 680.

No. 3. Een Ledig-Erf en Grond, op de Nieuwe Kamp, daar bevo-
rens vier Woningen hebben gestaan, Wijk A. Nos. 1192 tot 1195, en

No. 6. Een Tuin met Koepeltje, aan het einde van den Steeg, nabij
het Sterrenbosch, Wijk L. No. 179.

Breder bij biljetten en nader onderrigt te bekomen ten Kantore van
den Notaris STEVENS, binnen Utrecht.

(926) * * J. WESSELING en H. WESSELING, Makelaars, zullen
op Maandag den 5 Mei 1834, des namiddags ten half drie ure, te
Amsterdam in de *Witte Zwaan*, op den Nieuwendijk, presenteren te
verkoopen: Eene extra mooie geheel nieuw aangekomene partij Vuren
en Groenten, waaronder en Riga Balken, Twalf Ellens, Juffers, Kol-
ters, Narve Spieren, en andere Houtwaren; liggende in den Binnen-
kant en op den Wal.

(927) * * Op Zaterdag den 10 Mei 1834, des namiddags ten vijf
ure, zal men aan het Kantoor van Publieke Verkoopingen, der Nota-
risen, te Utrecht, achter St. Pieter, vellen en verkoopen:

Eene HUIZINGE, ERF en GROND, waarin een Timmermanswinkel
is ingevoerd, gelegen binnen Utrecht, aan de Westzijde van de Oude
Gracht, bij de Jacobiebrug, Wijk C. No. 51, benevens vijf Woningen
daar achter gelegen, zoo op de plaats van gezegde Huizinge, als in
het Kerksteegje, Wijk C. No. 218, 219, 220, 221, 222 en 223,
nadaster sectie C. 138, 141-146. Zijnde de Huizinge beneden voort-
aan van een groot Voorhuis, drie Kamers, alle met Stookplaatsen,
goede Kamken, groote Plaats, Provisekelder en een Kelder aan het
water uitkomende. — Voorts vijf Bovenkamers, waarvan twee met
Stookplaatsen, en met een bijzonderen opgang aan de straat, benevens
een groote Zolder over de geheele Huizinge. — Te aanvaarden met
den 1. Junij 1834, nader onderrigt te bekomen ten Kantore van den
Notaris WIGMAN, binnen Utrecht.

(928) * * TE HUUR, DE JAGT VAN
KATTENBURG.

bij Amerongen, groot 500 bunder. Te bezagen bij den Stads-
Commissar L. E. BOSCH.

(929) * * De Ondergeteekende Maakt zich aan, om LESSEN TE
GEVEN, in de HOOGDUITSCH- TAAL. Die in deze aankondig-
ing belang stelt, gelieve zich, om verdere inlichting, te wenden aan
L. E. BOSCH, Redacteur van dit Dagblad.

J. J. DODT v. FL.

(930) * * GEBROEDERS NUMANS hebben de eer, hunne
begunstigers, zoo hier als elders, te verwittigen, dat zij van hunne
reis naar Parijs zijn geretourneerd, en hun Magazijn rijk voorzien is
van nieuwe kleuren van exquisite Lakens, Castimieren, Zomerstoffen,
Vescer, Satijn- en Zijden Dassen, en differente andere artikelen.

(931) * * In de HOUTSKOLEN-BRANDERIJ en HOUT-AZIJN-
MAKERIJ van J. SCHOFFELINK, op de Nieuwe Kade, binnen deze
stad, is te bekomen BESTE TEER, a f 10 per Ton, als ook diffe-
rente soorten van HOUTSKOLEN en AZIJN.

(932) * * UIT DE HAND TE KOOP, een AANZIENLIJK
LANDGOED, onder Zelfst, provincie Utrecht, met Heerenhuizing
en verdere Gebouwen, Bouwlanden en uitgestrekte Boschen, reute-
gevende en goede Jagt hebbende. Nadere inlichtingen zijn, in per-
foon of met vrachtwijze brieven, te bekomen, ten Kantore van
Mr. H. A. R. VOSMAER, *Advocaat en Notaris te Zelfst*.

(933) * * De Ondergeteekende geeft bij deze berigt aan zijne
begunstigers, zoo binnen- als buiten deze stad, dat hij zijne affaire
verplaatst heeft op den hoek van de Hoogt, over de Teellugstraat, en
dat hij de prijzen zijner Goederen tot omtrent op de helft verminderd
heeft.
C. VAN ELLINCKHUIZEN, *Banketbakker*.

(934) * * J. H. MURKENS heeft de eer zijne geëerde stadgenoo-
ten te berigten, dat hij tot gerief en vermaak der wandelaren zich met
eene tent, genaamd het *Buitenhof van Holland*, heeft geplaatst aan den
Vaartschen Rijn, nabij het werk der dubbelde waterkering, alwaar hij
hem allerhande ververschingen te bekomen zijn; in vertrouwen en
hoop der gunst, belooft hij eene zeer prompte bediening.
Utrecht den 1 Mei 1834.

(935) * * Bij W. VAN BOEKEREN is uitgegeven en alom
verzonden:

I. WERMOEDSTOONEN UIT DE GESCHIEDENIS VAN MIJN
LEVEN, of MIJNE REIS NAAR CURAÇAO en VLUGTIGE BE-
SCHOUWING VAN DAT EILAND GEDURENDE MIJN TIEN-
JARIG VERBLIJF OP HETZELVE, door H. J. ABRING, a f 1.80.

II. BIJDAGEN VOOR DE ZUIVERE BIJBELLEER, door
J. B. VAN DER LINDEN, Predikant te Kantens, 3de aflevering,
over *Protestantsch Pausdom* en *Protestantische Jezuiten*, a 20 cents.

III. IVANHOE of DE TERUGKOMST DER KRUISVAAR-
DERS, door W. SCOTT, 2de druk, 3 deelen, a f 6.

(936) PAPIERS VELINS DE POSTE.

AVEC RABAIS DE 40 à 60 PERCENT.

* * F. CANONGETTE, dépositaire en cette ville avec une superbe
collection de LIVRES FRANÇAIS de tous genres, vient de recevoir
un grand assortiment de CRAYONS et de PAPIERS DE POSTE
VELIN, SUPER FIN, BLANC et de COULEUR, qu'il vend, comme
toutes les autres marchandises avec des RABAIS TOUT à FAIT EXTRA-
ORDINAIRES, et à prix fixes. Le Magasin est in het Hof van Hol-
land, place de Vreeshourg. LA CLÔTURE définitive en est fixée à
DIMANCHE 4 Mai 1834, sans remise.

(937) * * UTRECHT. — De Heer S. N. DENTZ, Hof-Tandmees-
ter van Z. M. den Koning en HH. KK. HH. den Prins van Oranje en
Prins *Fredrik der Nederlanden*, enz., zal aanstaanden Zondag den
4den alhier arriveren, en tot Vrijdag den 6den Mei vertoeven; ge-
logerd bij den Heer VAN EIJK, in den Gouden Leeuw, op het
Oud-Kerkhof. Is woonachtig te Amsterdam, Kloveniers-Burgwal,
No. 32, alwaar bij afwezigheid de affaire door deszelfs Broeder gecon-
tinueerd wordt.

PRIJZEN DER VOLGENDE EFFECTEN.

AMSTERDAM den 30 April 1834.

ECt.	Gebl.	pCt.	Gebl.	pCt.
NEDERLANDEN.			PRUISSEN.	
21	Rest. Schuld 501,250	501,250	5	Loten Rthir. 98 a
5	Dito 961,250	961,250		SPANJE.
	Rest. Uitg. 1,250,000	1,250,000	5	Cert. te Amst. 701,250
	Kansbiljetten 221,250	221,250		dito dito 451,250
41	Amort. Sjind. 891,250	891,250	3	Uitg. Schuld 151,250
31	Dito dito 721,250	721,250	5	Gdl. Lond. 261,250
5	Oorlogslasten 100,250	100,250		OOSTENRIJK.
6	Negot. 1831 100,250	100,250	5	Obl. Gdl. & Co. a
6	Schatk.-Bilj. 101,250	101,250	21	Certificaten a
41	Hand.-Maats. 100,250	100,250	5	Metalliek 961,250
	FRANKRIJK.		5	Idem a
3	Inf. op 't Grb. 79 a			NAPLES.
	RUSLAND.		5	Cert. in Napels a
5	Ob. H. & Co. 1831 a			DENEMARKEN.
5	do. 1828-1829 102,250		3	Neg. in Lond. a
5	Cert. Inf. 1831 96 a			ENGLAND.
6	Inf. op 't Grb. 68 a		3	Geconsolid. a
6	Certific. dito 67 1/2 a			GRIEKENLAND.
5	Do. te Hamb. a		5	Obl. te Lond. a

(Na de Beurt.) De houding onzer Beurs blijft willig. Alle onze
Binnenl. Fondsen waren tot hoogere prijzen goed te plaatsen. De han-
del in Integr. en Kans-Biljetten was tamelijk levendig. Uitgelote
Kansbiljetten zijn gedaan: van 1835 f 461; van 1836 f 432; van 1837
f 402; van 1838 f 375; van 1839 f 352; van 1842 f 290; van 1847
f 216; van 1848 f 206. Russische en Oostenrijkische mede gewild,
doch blijft daarin de handel stil. Spaansche Perpet. gaan nog voortdu-
rend met rasde schreden voorwaarts, en waren voor alle Gorch betere
prijzen te bedingen. De handel daarin was niet on aanzienlijk. Ter
Beurze van Parijs zijn eergisteren 5 pCt. a 7/8 verhandeld. Naar Cortes
was heden iets meer vraag, en bleven dezelve dien ten gevolge goed
geplaatst. De gunstige stemming der Fondsen over het algemeen
trekte zich ook tot Zuid-Amerik. uit; welke allen boven den maatvo-
rigen prijs betaald worden. Ook Grieksche geannimeerd.

Koers van het Geld: Beleening 2 1/2 pCt., Prolongatie 2 1/2 pCt.
Wissel-Disconto 2 pCt.

DE PRIJS DER BOTER TE LEEUWARDEN, den 25 April 1834, f 13.
De In- en Uitlandische Rogge en Tarwe was dienzelfden dag:
Rogge f 135 : do het last. — Tarwe f 6 : 20 de Mudd.

DE PRIJS VAN DE BOTER AAN DE WAAG BINNEN LEYDEN.

Zaterdag den 26 April 1834.

Hooiboter van 20 tot 26 gulden.

Grasboter „ 30 „ 36 „

SCHIEDAM den 29 April.

TE NEVER het Nederlandsche Vat, zonder Fust, f 18.75.

Amst. Proef, het „ „ „ — 21.50.

Zonder de Belasting.

TE UTRECHT, bij L. E. BOSCH & Co.